

Na ORDJ 2023 odkryliśmy, że temat roku „Powołani do misji” jest bardzo mocno związany z praktyką **namiotu spotkania** podejmowaną przez każdą osobę, która formuje się w naszym Ruchu. Miejscem odkrywania swojego powołania i misji jest bowiem osobiste spotkanie z Bogiem.

### **Uwagi ogólne:**

- każdemu i na każdym etapie formacji polecamy książkę ks. F. Blachnickiego „Namiot spotkania”; jest to pozycja, do której warto wracać!
- animator powinien zwrócić szczególną uwagę na praktykę namiotu spotkania w oazie, żeby uczestnicy wiedzieli, co to za czas i doświadczyli już podczas rekolekcji owoców przebywania “poza obozem” w obecności Pana;
- warto podpowiadać uczestnikom, co mogą w tym czasie robić. Ostatecznie każdy przeżywa inaczej namiot spotkania, jego forma zmienia się też w ciągu życia, ale od czegoś konkretnego trzeba wyjść. Nie należy się obawiać, że animator narzuca swój sposób przebywania namiotu spotkania. Ważne, żeby uświadadniał on uczestnikom, że muszą znaleźć swój sposób i ten sposób będzie ewoluował;
- w rozmowach osobistych z uczestnikami warto nawiązywać do tematu, jak wygląda ich namiot spotkania.

### **ONŻ 1 stopnia**

*Celem tego ćwiczenia w oazie 1 stopnia ma być wprowadzenie w osobiste studium Pisma św. w duchu modlitewnym. Akcentujemy więc jeszcze nie tyle spotkanie przed tabernakulum, co spotkanie ze Słowem Bożym, które warunkuje owocne spotkanie i dialog z Chrystusem Eucharystycznym (Podręcznik ONŻ 1 stopnia, cz. A).*

Szkoła modlitwy w oazie 1 stopnia służy wprowadzeniu w życie modlitwy. Składa się z pogadanek wprowadzających oraz z ćwiczeń praktycznych, umożliwiających zastosowanie w życiu usłyszanych treści. Warto zwrócić uwagę, że szkoła modlitwy pokazuje, jak się spotykać z Bogiem na modlitwie, czyli jak robić w życiu codzienny namiot spotkania. Powinna więc odpowiadać na pytania, które rodzą się wśród uczestników uczących się takiej modlitwy. Ważne jest podkreślenie, że namiot spotkania i modlitwa myśląna to jest ta sama rzeczywistość, a nie dwie różne!

W oazie 1 stopnia kilka początkowych namiotów spotkania warto poprowadzić. Niech animator podpowiada, o czym teraz myślimy, co teraz robimy itp. Pamiętajmy też, aby każdego dnia konkretnie powiedzieć, nad czym dziś się zatrzymujemy na namiocie spotkania. Porozmawiamy później krótko w grupach o tym, czego Bóg pozwolił doświadczyć każdej osobie podczas namiotu spotkania. Nie zapomnijmy podzielić się własnym doświadczeniem.

Od tego, jak uczestnicy oazy 1 stopnia zaczną praktykować swoją modlitwę osobistą, zależy ich dalszy rozwój.

### **ONŻ 2 stopnia**

*Jego [tzn. namiotu spotkania] celem będzie głównie próba sprowadzenia zagadnień rozważanych w słowie Bożym i w liturgii na płaszczyznę osobistych i egzystencjalnych problemów. To osobiste pogłębianie będzie zarazem przygotowaniem do przebywania liturgii z osobowym zaangażowaniem (Podręcznik ONŻ 2 stopnia, cz. A).*

*Wyprawy w oazie II stopnia mają inny charakter niż w oazie I stopnia. Są pomyślane zasadniczo jako wyprawy samotne albo najwyżej parami, a więc nie w grupach z animatorem. Wyprawy mają stworzyć dla uczestników oazy okazję do refleksji, do przemyślenia przeżyć oazy, do sprowadzenia ich na płaszczyznę doświadczeń osobistych. Mają też umożliwić bardziej intymny dialog z kimś, z kim ma się bliższy kontakt, kogo uważa się za przyjaciela, do kogo ma się zaufanie. (...)*

*Całość wypraw w oazie II stopnia będzie więc ukierunkowana na spotkanie z Bogiem, bądź w samotności, bądź w dialogu z bliżnim. Wyprawy w tym ujęciu zbliżą się więc bardzo do praktyki namiotu spotkania. Obie te praktyki będą ukazywane łącznie w programie każdego dnia. Namiot spotkania może być częścią wyprawy, jako chwila modlitwy czy medytacji, czasem wyprawa będzie się kończyła wstąpieniem do kościoła lub kaplicy*

*na nawiedzenie Najświętszego Sakramentu. Tak pojęte wyprawy wraz z praktyką namiotu spotkania, będą miały duże znaczenie dla całego procesu inicjacji liturgicznej, bo spotkanie sakralne z Chrystusem może być owocne tylko na podłożu osobistego spotkania z Nim w wierze i modlitwie* (Podręcznik ONŻ 2 stopnia, cz. B, dzień pierwszy oazy: wprowadzenie w Namiot Spotkania połączone z wprowadzeniem do wyprawy otwartych oczu).

Widzimy więc różnicę w podejściu do namiotu spotkania w oazie 1 i 2 stopnia. W oazie 1 stopnia trzeba bardziej prowadzić uczestnika “za rękę”. W oazie 2 stopnia należy dać większą przestrzeń do swobodnego wyboru czasu i pomagać w kształtowaniu umiejętności wybierania czasu najlepszego. Nadal warto jednak rozmawiać z uczestnikami o owocach ich namiotu spotkania, o radościach i trudnościach z nim związanymi. Dobrze by było, gdyby uczestnicy oazy 2 stopnia mieli możliwość przeżywania swojego namiotu spotkania przed Najświętszym Sakramentem (niekoniecznie wystawionym).

Życie pokazuje, że niektórzy uczestnicy oaz po oazie 1 stopnia nie podejmują praktyki namiotu spotkania. Dlatego warto, żeby każdy animator miał pod ręką książkę „Namiot spotkania” dostępną dla uczestników. Jeśli duża grupa uczestników nie przeżywała swojego namiotu spotkania w ciągu roku, to można pierwszego dnia wspólnie przypomnieć, czym jest namiot spotkania - i zachęcić do odważnego wejścia w praktykę spotykania się z Panem jak z przyjacielem.

### **ONŻ 3 stopnia**

W oazie 3 stopnia formą namiotu spotkania jest różaniec Niepokalanej, Matki Kościoła: *Chwila dnia (około pół godziny) o charakterze modlitewno-medytacyjnym. Jeśli można, związać sytuacyjnie z jakimś znakiem (obraz, statua, kaplica, kościół maryjny nawiedzany po drodze). (...) Różaniec powinien obejmować: 1. Kontemplację znaku (obrazu, figury) poprzedzoną krótkim komentarzem. 2. Czytanie fragmentu encykliki Jana Pawła II „Redemptoris Mater” (a w jednym przypadku z listu apostolskiego „Rosarium Virginis Mariae”). 3. Modlitwę – medytację w ciszy. 4. Odmówienie tajemnicy różańca z dopowiedzeniami. 5. Pieśń maryjną lub dostosowaną do tajemnicy dnia. W dopowiedzeniach należy ująć treści dotyczące danej tajemnicy różańca i/lub tematu dnia* (Podręcznik ONŻ 3 stopnia (obecny), cz. A).

*Należy wybrać odpowiednie miejsce i czas na tę praktykę, zapewniające ciszę i skupienie. Celem tej modlitwy jest rozważanie tajemnicy Kościoła w tajemnicy Maryi, albo tajemnicy Maryi w tajemnicy Chrystusa i Kościoła. W tej praktyce ma się głównie wyrażać w oazie linia tematyczna: Ecclesia Mater – Mater Ecclesiae. Różaniec przygotowują i prowadzą poszczególne grupy* (Podręcznik ONŻ 3 stopnia (obecny), cz. B, dzień pierwszy).

Warto podkreślić, że modlitwa różańcowa w oazie 3 stopnia nie zastępuje namiotu spotkania. Ona nim po prostu jest. Nie należy rezygnować ani z formy tej modlitwy, ani z tekstów proponowanych do medytacji. Ważne jest jednak, żeby czas na medytację tekstu był dłuższy, żeby umożliwiał naprawdę wejście w przestrzeń spotkania z Bogiem. Nie śpieszmy się też, gdy będziemy odmawiać różaniec z dopowiedzeniami.

Ponieważ proponowana forma namiotu spotkania jest inna niż wcześniejsze, warto rozmawiać z uczestnikami, jak to przejawiają. Dla niektórych osób momentem namiotu spotkania może być raczej medytacja znaku. Wydaje się, że dobrze jest również na nią zostawić dłuższą chwilę.